

بررسی اثرات ناهنجار زایی دی اتیل استیل بسترول بر بافت بیضه در موش های بالغ سوری

سیده الهام حسینی^۱، وحید حمایت خواه جهرمی^۲، سید ابراهیم حسینی^۳، محسن فروزانفر^۴، حسین کارگر^۴

۱- دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم، کارشناس ارشد علوم جانوری گروه زیست شناسی، جهرم، ایران. Elham_h1361@yahoo.com

۲- دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم، استادیار علوم جانوری گروه زیست شناسی، جهرم، ایران.

۳- دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت استادیار علوم جانوری گروه زیست شناسی، مرودشت، ایران.

۴- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد جهرم، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان کارشناس ارشد فیزیولوژی جانوری گروه زیست شناسی، جهرم، ایران.

تاریخ دریافت: ۹۱/۱۰/۲۶ تاریخ پذیرش: ۹۱/۱۲/۱۵

چکیده

زمینه و هدف: دی اتیل استیل بسترول (DES) یکی از آگونیست‌های استروژنی است که در درمان برخی اختلالات نظیر سرطان سینه و پروستات کاربرد دارد. هدف از این مطالعه بررسی اثر DES بر روند اسپرماتوژنز در موش های سوری نر بالغ نژاد Balb/c بوده است.

روش کار: در این تحقیق از ۳۲ سر موش سوری نر بالغ با وزن ۳۵ تا ۴۰ گرم و سنی در حدود ۸۰ الی ۹۰ روز استفاده شد که به ۴ گروه ۸ تایی شامل گروه‌های کنترل، شاهد و گروه های تجربی دریافت کننده دوزهای ۱۰ میکروگرم و ۲۰ میکروگرم بر کیلوگرم داروی DES تقسیم شدند. کلیه تجویزها به مدت ۲۱ روز به صورت درون صفاقی انجام گرفت. در پایان روز بیست و یکم، حیوانات را با اتر بی هوش و با جدا سازی بیضه ها ضمن اندازه گیری وزن آن ها، تعداد سلول های اسپرماتوگونی، اسپرماتوسیت، اسپرماتید، اسپرم، لایدیگ و سرتولی و هم چنین با خون گیری از قلب حیوانات و جدا سازی سرم میزان هورمون های LH و تستوسترون اندازه گیری شد.

یافته ها: نتایج نشان داد که DES تأثیری بر وزن بیضه ها، تعداد سلول های اسپرم، لایدیگ و سرتولی نداشته اما باعث کاهش سلول های اسپرماتوگونی، اسپرماتوسیت و اسپرماتید و هورمون تستوسترون گردیده و بر میزان LH تأثیری نداشت.

نتیجه گیری: DES باعث کاهش پیشرفت اسپرماتوژنز در موش شده است.

واژه های کلیدی: موش سوری، دی اتیل استیل بسترول، بیضه، اسپرماتوژنز.

مقدمه

سقط جنین تجویز می شد (۴، ۳). با مجوز سازمان بهداشت و داروی ایالات متحده آمریکا (FDA) از سال ۱۹۹۰ تا کنون از این دارو در درمان سرطان سینه در زنان جوان و پروستات در مردان استفاده می شود (۶، ۵). مطالعات نشان داده اند که DES یکی از عواملی است که می تواند عملکرد محور هیپوتالاموس - هیپوفیز - گناد را تحت تاثیر قرار دهد (۵). گیرنده های استروژنی در هیپوفیز و سلول های اسپرماتوژنیک حضور دارند، لذا مواد شیمیایی استروژنی می توانند بر عملکرد این بخش ها و بر روند اسپرماتوژنز تاثیر گذارند (۱). نتایج حاصل از تحقیقات نشان داده اند

تولید مثل فرآیندی است که تحت تاثیر عوامل مختلفی قرار می گیرد و محور هیپوتالاموس - هیپوفیز - گناد را تحت کنترل ژنتیکی و هورمونی قرار می دهد. جهش های ژنی در میان ژن های محور هیپوتالاموس - هیپوفیز - گناد با اختلال در کنترل و سنتز هورمون های جنسی و یا با اختلال در مورفولوژی و یا تعداد سلول های جنسی موجب بروز اختلالاتی در سیستم تولید مثلی و ناباروری می گردد. DES به عنوان آگونیست هورمون استروژن برای اولین بار در سال ۱۹۳۷ در انگلستان ساخته و در سال ۱۹۵۰ جهت جلوگیری از

که، DES باعث القای آپوپتوز سلول‌های اسپرماتوژنیک در موش‌ها از طریق افزایش بیان ژن‌های FAS/FASL می‌شود (۷، ۱۴). ترکیبات تستوسترونی می‌توانند از تنظیم بیان ژن‌های FAS/FASL القا شده توسط DES جلوگیری نمایند (۱۱، ۲). بر اساس مطالعات مشخص شده است که ژن‌های کد کننده پروتئین‌های FAS و FAS سلول‌های سرتولی بیان می‌شوند که از طریق لیگاند‌های مربوطه مرگ سلول‌های اسپرماتوژنیک را تسریع می‌کنند (۱۶، ۱). پروتئین FAS با وزن مولکولی ۴۵ کیلو دالتون آغاز کننده مسیر آپوپتوزی می‌باشد (۱۲). مطالعات نشان داده‌اند که تیمار با DES باعث بروز تغییراتی در ساختار DNA می‌گردد (۱۶، ۸). با توجه به اهمیت فرآیند تولید مثل، شناخت عواملی که بر عملکرد سیستم تولید مثل تاثیر می‌گذارند، بسیار مهم و ضروری است. این پژوهش با هدف بررسی اثرات ماده شبه استروژنی DES بر عملکرد سیستم تولید مثلی انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر یک مطالعه تجربی است که در دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم در سال ۱۳۹۰ انجام گرفت. در این تحقیق از ۳۲ سر موش سوری سوری نر بالغ نژاد Balb/c با وزن تقریبی ۳۵ تا ۴۰ گرم و با سن حدوداً ۹۰ روزه تهیه شده از مرکز پرورش حیوانات دانشگاه شیراز استفاده شد. نمونه‌ها به ۴ گروه ۸ تایی، شامل یک گروه کنترل، یک گروه شاهد و دو گروه تجربی تقسیم شدند. ابتدا هر یک از گروه‌ها در قفس‌های جداگانه قرار گرفتند و به منظور سازگاری نمونه‌ها با محیط آزمایشگاه به آن‌ها یک هفته فرصت داده شد. هم‌چنین در طول دوره آزمایش همه حیوانات از آب و غذای یکسان برخوردار بوده در شرایط دمایی 22 ± 2 درجه سانتی‌گراد و نور طبیعی ۱۲ ساعت روشنایی و

۱۲ ساعت تاریکی قرار گرفتند. پروتکل این تحقیق بر اساس قوانین بین‌المللی در مورد حیوانات آزمایشگاهی در کمیته اخلاق دانشگاه آزاد جهرم به تصویب رسید. بر اساس مطالعات مختلف دوز کشنده داروی DES برای موش‌های سوری ۵۰ میکروگرم بر کیلوگرم وزن بدن می‌باشد. در این تحقیق گروه کنترل تحت هیچ تیماری قرار نگرفتند و دو گروه تجربی، هم‌زمان و به مدت بیست و یک روز با رعایت دوز کشنده دارو، به ترتیب دوزهای ۱۰ و ۲۰ میکروگرم بر کیلوگرم وزن بدن داروی DES را به صورت درون صفاقی دریافت داشتند. کلیه تجویزها در ساعت ۹ صبح انجام شد و در نهایت در روز پایانی برای تهیه نمونه‌های خونی و بافتی ابتدا حیوانات را با اتر به صورت خفیف تحت بی‌هوشی قرار داده و با شکافتن قفسه سینه و با کمک سرنگ ۵ میلی‌لیتری از قلب حیوانات خون‌گیری به عمل آمد و با جدا سازی بیضه‌های سمت چپ و راست، سرم مورد نیاز جهت سنجش میزان هورمون‌های LH و تستوسترون تهیه و با استفاده از کیت‌های هورمونی خریداری شده از شرکت کاوشیار ایران و با کمک دستگاه الیزا میزان هورمون‌های فوق‌اندازه‌گیری و پس از وزن نمودن بیضه‌ها، اقدام به شمارش تعداد سلول‌های اسپرماتوگونی، اسپرماتوسیت، اسپرماتید، اسپرم، لایدیدگ و سرتولی گردید. در این پژوهش نتایج براساس با آزمون‌های آماری T-test، ANOVA و دانکن با اختلاف میانگین $p < 0/05$ و کمک برنامه آماری SPSS ۱۸ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج

نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که داروی DES با دوزهای ۱۰ و ۲۰ میکروگرم بر کیلوگرم به مدت بیست و یک روز در موش‌های سوری نر بالغ باعث کاهش معنی‌دار در غلظت هورمون تستوسترون در مقایسه با گروه کنترل شده، اما در میزان غلظت

معنی داری نشد (جدول ۲). وزن نهایی بدن در موش ها و بیضه‌های چپ و راست در گروه های تجربی در مقایسه با گروه کنترل تغییر معنی داری دیده نشد (جدول ۳).

هورمون LH تاثیر معنی داری نداشته است (جدول ۱). در سلول‌های اسپرماتوگونی، اسپرماتوسیت و اسپرماتید در مقایسه با گروه کنترل کاهش معنی داری دیده شد اما در تعداد سلول‌های اسپرم، لایدیگ و سرتولی تاثیر

جدول ۱- مقایسه میزان هورمون های LH و تستوسترون در گروه های تجربی تیمار شده با DES نسبت به گروه کنترل

گروه‌ها	میانگین هورمون LH (µg/ml)	میانگین هورمون تستوسترون (µg/ml)
کنترل	۰/۲۱±۰/۰۰۶	۰/۷۳±۰/۰۰۱
شاهد	۰/۲±۰/۰۰۶	۰/۷۲±۰/۰۰۱
تجربی با دوز ۱۰ µg/kg	۰/۱۷±۰/۰۰۸	۰/۷۴±۰/۰۰۱
تجربی با دوز ۲۰ µg/kg	۰/۱۷±۰/۰۰۵	۰/۰۰۳±۰/۰۰۰۴

اختلاف معنی دار در سطح $P < 0.05$

جدول ۲- مقایسه میانگین تعداد سلول‌های اسپرماتوژنیک در گروه‌های تجربی تیمار شده با DES نسبت به گروه کنترل

گروه‌ها	اسپرماتوگونی	اسپرماتوسیت	اسپرماتید	اسپرم	لایدیگ	سرتولی
کنترل	۶۶/۴۵±۲/۶۵	۷۰/۲±۲/۳۴	۱۴۶/۴۷±۵/۰۹	۸۴/۷۷±۵/۴۸	۱۰±۰/۱۹	۲۲/۸۵±۰/۸۴
شاهد	۶۴/۸۹±۲/۱۲	۷۰/۰۸±۱/۷۶	۱۴۴/۹۱±۴/۱۲	۸۳/۰۶±۴/۱۷	۹/۷۶±۰/۱۹	۲۱/۹۸±۰/۸۲
تجربی با دوز ۱۰ µg/kg	۵۹/۸۷±۳/۴۷	۶۲/۲۷±۲/۸۳	۱۴۰/۲۱±۷/۵	۸۱/۹۲±۳/۰۰	۹/۷۲±۰/۱۹	۲۱/۹۵±۰/۸۱
تجربی با دوز ۲۰ µg/kg	۵۵/۴۶±۱/۷۶	۵۹/۴۴±۱/۳۸	۱۳۲/۲۸±۹/۴۲	۷۹/۵۶±۵/۳۷	۹/۳۲±۰/۴۲	۲۰/۹۶±۰/۸۷

اختلاف معنی دار در سطح $P < 0.05$

جدول ۳- مقایسه میانگین وزن بدن و بیضه راست و چپ در گروه های تجربی تیمار شده با DES نسبت به گروه کنترل

گروه‌ها	وزن نهایی بدن	وزن بیضه راست	وزن بیضه چپ
کنترل	۳۷/۸۲±۱/۰۹	۰/۱۳±۰/۰۰۳	۰/۱۲±۰/۰۰۷
شاهد	۳۷/۷۹±۱/۱۲	۰/۱۲±۰/۰۰۵	۰/۱۲±۰/۰۰۵
تجربی با دوز ۱۰ µg/kg	۳۶/۵۳±۱/۳۸	۰/۱۱±۰/۰۰۷	۰/۱۱±۰/۰۰۷
تجربی با دوز ۲۰ µg/kg	۳۳/۴۲±۱/۰۶	۰/۱±۰/۰۰۷	۰/۱±۰/۰۰۶

اختلاف معنی دار در سطح $P < 0.05$

بحث و نتیجه گیری

لایدیگ و سرتولی بر روی ۳۲ سر موش سوری نر بالغ بررسی شد. نتایج به دست آمده بیان گر آن است که غلظت سرمی هورمون تستوسترون و تعداد سلول‌های

در این پژوهش اثر داروی DES بر میزان هورمون-های LH و تستوسترون و تعداد سلول‌های اسپرماتوگونی، اسپرماتوسیت، اسپرماتید، اسپرم،

اسپرماتید می‌تواند به دلیل کاهش تستوسترون در حضور DES باشد. اگر چه سلول‌های سرتولی منبع بالقوه FASL می‌باشد، سلول‌های اسپرماتوگونی نیز قادر به بیان ژن‌های کد کننده پروتئین‌های FAS و FASL به طور هم‌زمان می‌باشند (۱۷، ۷). به نظر می‌رسد که سلول‌های اسپرماتوگونی نیز نسبت به تغییرات القا شده با DES از دیدگاه بیان ژن FAS/FASL و در نتیجه مرگ سلولی آسیب پذیر باشند (۱۰). از طرف دیگر احتمالاً کاهش سلول‌های اسپرماتید و اسپرماتوسیت نیز می‌تواند به دلیل کاهش تعداد سلول‌های اسپرماتوگونی باشد. بنابراین با توجه به تحقیق حاضر و براساس شواهد و مدارک مطرح شده و با توجه به میزان کاهش تعداد سلول‌های جنسی موش‌ها چنین نتیجه گیری می‌شود که DES از طریق مهار تقسیمات سلول‌های زاینده باعث کاهش پیشرفت روند اسپرماتوزنز در موش‌های سوری نر بالغ نژاد Balb/c شده است.

تشکر و قدردانی

در پایان نویسندگان مقاله بر خود واجب می‌دانند که از همکاری‌های معاونت پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم تقدیر و تشکر نمایند.

اسپرماتوگونی، اسپرماتوسیت و اسپرماتید در گروه‌های تجربی نسبت به گروه کنترل کاهش معنی دار و غلظت هورمون LH و تعداد سلول‌های اسپرم، لایدیگ و سرتولی و هم چنین وزن بیضه‌های چپ و راست در گروه‌های تجربی نسبت به گروه کنترل اختلاف معنی‌داری نداشت. امروزه با توجه به شیوع سرطان سینه در زنان و سرطان پروستات در مردان استفاده از داروهای ضد سرطان نظیر DES کاربرد فراوانی پیدا کرده است. DES از دسته داروهای آگونیست استروژنی می‌باشد که از طریق افزایش بیان ژن‌های FAS/FASL سلول‌های اسپرماتوژنیک باعث القا آپوپتوزیس سلول‌های مذکور می‌گردد (۱۱) که در نتیجه آن سلول‌های اسپرماتید کاهش می‌یابند (۱۸). بر اساس مطالعات هیستولوژیکی بافت بیضه مشخص شده است که اثرات آپوپتوزیس داروی DES با افزایش دوز مصرفی شدیدتر می‌شود (۹). DES از طریق اثر بر غده هیپوفیز و سرکوب روند اسپرماتوزنز باعث کاهش تعداد سلول‌ها و میزان هورمون تستوسترون می‌گردد (۱۵)، از طرف دیگر مطالعات نشان داده‌اند که تجویز درون وریدی تستوسترون تکثیر سلول‌های اسپرماتوژنیک را افزایش می‌دهد (۱۳) و لذا کاهش تعداد سلول‌های اسپرماتوگونی، اسپرماتوسیت و

منابع

1. Akingbemi, B. T., Hardy, M. P. (2001). Antiandrogenic chemical in the environment effects on male reproductive. Health, 33; 391-403.
2. Amador, A. G., Esquifino, A. I., Hodges, S. L. (1989). DES induced rat spermatogenic cell apoptosis. Cell, 45; 245-253.
3. Anony, M. (1991). Diethylstilbestrol effects of exposure in utero. Health, 18; 933-957.
4. Barnes, A. B. (1990). Fertility and outcome of pregnancy in women exposed in utero to diethylstilbestrol. N Engl J Med, 770-782.
5. Briston, N. Y. (1995). Prostate cancer yields to drugs, 15Dec, New York, U.S.A.
6. Clark, L. C., Portier, K. M. (1989). Diethyl stilbestrol and the risk of cancer. N Engl J Med, 263-264.
7. Dalessio, A., Riccioli, A. (2001). Testicular fasL is expressed by sperm. Cell, 98-113.
8. Goyal, H. O., Braden, T. D. (2001). Effects of maternal exposure to low dose. DES, 927-934.
9. Greenberg, E. R. (1994). Breast cancer in mothers given diethyl stilbestrol in pregnancy. N Engl J Med, 311-320.
10. Mittendorf, R., Williams, M. A. (1995). DES exposure in utero and risk of pre-eclampsia. N Engl J Med, 6; 245-265.

11. Miura, M., Sasagawa, I., Suzuki, Y. (2002). FAS/ FASL up regulation is followed increased caspase- 8 breakdown and activation of caspase- 9 and 3. *DES*, 278-312.

12. Rao, A. V., Shaha, C. (2002). Toxicant induced oxidative stress in cancer. *Cancer*, 133-137.

13. Russell, L. D., Ren, H. P., Sinha, H. I. (2004). Spermatogenic cycle length and spermatogenic efficiency in the gerbil. *N Engl J Med*, 25; 107-193.

14. Sapi, E., Brown, W. D., Lim, C. (2002). Changes in FAS/ FASL in response to DES. *Treatment*, 243-250.

15. Sinha, H., Swerdloff, R. S. (2005). Effects of DES supplementation on testicular steroidogenesis and germ cell death in DES treated male rats. *Treatment*, 4; 38-47.

16. Williams, K., Saunders, P. T., Fisher, J. S. (2000). *Cell endocrinol*, 117-131.

17. Xu, J. P., Li, X., Morio, T. (1999). Inhibition of translation and induction of apoptosis by buhyavirat nonstructural proteins bearing sequence similarity to reaper. *Cell endocrinol*, 33-49.

18. Zuger, A. M. (2009). Induction of spermatogenic cell apoptosis in prepubertal rat testis irrespective of testicular steroidogenesis. *Treatment*, 8; 94-110.

